

תת"ע 1336/03/18 - מדינת ישראל נגד אמיר שלום

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1336-03-18 מדינת ישראל נ' אמיר שלום
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הירשמן

המאשימה

נגד

אמיר שלום

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 6.10.17, הודעת תשלום קנס בגין, אי ציות לחץ שסומן על גבי נתיב נסיעה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 36(ד) לתקנות התעבורה.

הנאשם נדון תחילה בהעדר, לאחר שזומן כדין ולא התייצב למועד ההקראה, אך בהמשך, לאחר שהגיש בקשה מנומקת לביטול פסק הדין ושילם הוצאות לטובת אוצר המדינה, בוטל פסק הדין והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

מטעם המאשימה, העידה רס"ל אורית קרוואני, עורכת הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 6.10.17, בסמוך לשעה 09:25, נהג הנאשם ברכב בתל אביב, בנתיב האמצעי מבין 3 נתיבים בדרך שלמה, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעו לצומת עם שדרות ירושלים, נצפה על ידי עדת התביעה, שעמדה בשדרות ירושלים, כאשר אינו מציית לחץ המסומן על גבי נתיב נסיעתו ומורה על נסיעה ישר בלבד, אלא פונה ימינה, במקביל לכלי הרכב, שנסעו בנתיב הימני.

העדה הורתה לנאשם לעצור את הרכב ורשמה מפיו את הדברים הבאים: **"עברתי כשהסתכלתי שאין שום רכב"**.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, בנתיב הנסיעה האמצעי, אך עבר לנתיב הימני לפני הצומת, כמתואר ב-נ/1.

לדבריו, אשתו ישבה לצדו וניווטה באמצעות תוכנת "וייז" ולכן, עבר לנתיב הימני בסמוך לצומת, שכן, לא ידע לאן הוא

צריך לנסוע.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עדת התביעה תיעדה באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום העדה ציינה את מקום עמידתה, את כיוון נסיעת רכב הנאשם, סימון נתיבי הנסיעה ושמרה על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם עד לעצירתו.

2. עדותה של עדת התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית, שכן הנאשם, אף שבית המשפט הסביר לו, ארבע פעמים לפחות, ברחל בתך הקטנה, את הצורך בחקירה נגדית והמשמעות המשפטית של הימנעות מחקירה כאמור, עמד הנאשם על כך, שאין לו שאלות לשאול את העדה.

3. גרסת הנאשם מאשרת, כי לא ידע לאן הוא צריך לנסוע ועובדה זו, תומכת בגרסת המאשימה.

4. הנאשם נמנע מלהביא לעדות את אשתו, שנסעה עמו ברכב ויש לשער, כי הייתה יכולה לתמוך בגרסתו.

5. בע"פ 4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' מודריק, על עמדתו, כפי

שנקבעה בתיק קודם, פרשת רגב ולפיה :

"לאמור במצב של עדות הנאשם מול עדות השוטר לדידי, עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם. ראשית, בהנחה.....אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין והוא עשוי באורח תת הכרתי ל"יפות" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג המקצועי, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית והוא עיקר בעיני, השוטר נהנה מיתרון ההתמקדות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו ובשעה שמוטחת נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדו (מהירות, חציית פס הפרדה, אי ציות לתמרור וכו'), עליו לבצע ראייה לאחר... ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור".

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ט, 06 ינואר 2019, במעמד הצדדים